

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
24.K.27.882/2014/18. szám

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Stajz Ügyvédi Iroda (1023 **képviselő címe**; ügyintéző: dr. Stajz Annamária ügyvéd) által képviselt **felperes neve (felperes címe. szám alatti lakos) felperesnek, alperesi képviselő** jogtanácsos által képviselt **Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal** (3525 Miskolc, Városház tér 1. szám) **alperes** ellen - mely perbe alperes pernyertessége érdekében **beavatkozó képviselője** főtanácsos által képviselt **Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség** (fél címe 1) **beavatkozott - termőföld végleges más célú hasznosítása tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata** iránt indított perében meghozta és nyilvánosan kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét **e l u t a s í t j a**.

Kötelezi felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra - a felhívásban közölt időben és módon - 30.000,- (harmincezer) forint eljárási illetéket.

Kötelezi felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül alperesnek 10.000,- (tízezer) forint, beavatkozó részére 30.000,- (harmincezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A bíróság az ügyben a következő tényállást állapította meg:

Az **helységnév hrsz1** hrsz.-ú külterületi 3166 m2 alapterületű, szántó művelésű ingatlan a felperes tulajdonában áll. Az ingatlan a Zempléni-hegység a **helységnév6**i-dombsággal és a **folyónév**-völgyel nevű HUBN 10007 területkódú különleges madárvédelmi terület. Az ingatlantól 700 m távolságra található az **helységnév7** ...-völgy természetvédelmi terület, amely terület és környezete a **helyégnév4**-hegyaljai történelmi borvidék kultúrtáj része. **helységnév** közigazgatási területe fontos, érzékeny természeti terület, a település kódja ....

A felperes 2013. július 18-án módosított kérelmében a tulajdonában álló ingatlan 380 m2 területrésze vonatkozásában végleges termőföld más célú hasznosítása iránti kérelmet terjesztett elő 171,23 m2 alapterületi mezőgazdasági épület, gyümölcs- és gabonátároló, valamint a hozzá kapcsolódó út és rakodótér építése céljából. Felperes kérelméhez csatolta a területre vonatkozó térképmásolatot, valamint területkimutatást, illetőleg hiánypótlás kibocsátását követően a **név1** által készített 2013. szeptember 30. napján kelt

„Natura 2000 területekre vonatkozó előzetes hatásbecslés” című szakvéleményt. Az elsőfokú hatóság 2013. augusztus 2. napján helyszíni szemlét tartott a perbeli ingatlanon, amelyről jegyzőkönyvet vett fel. A helyszíni szemlén az érintett szakhatóságok képviselői nem vettek részt.

Az elsőfokú hatóság megkereste a ...Megyei Kormányhivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatóságát, az Észak-magyarországi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőséget, valamint a ...Megyei Kormányhivatal Kulturális Örökségvédelmi Irodáját szakhatósági állásfoglalás kiadása céljából.

A ...Megyei Kormányhivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatósága 2013. augusztus 5. napján kelt **határozatszám1**. iktatószámú szakhatósági állásfoglalásában a felperesi kérelemhez talajvédelmi szempontból előírásokkal hozzájárult.

A ...Megyei Kormányhivatal ...i Járási Hivatal Járási Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala 2013. augusztus 22. napján kelt **határozatszám2** iktatószámú szakhatósági állásfoglalásában a termőföld részterületének végleges más célú hasznosításához kikötés nélkül hozzájárult.

Az ... Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 2013. december 19. napján kelt **határozatszám3**. számú szakhatósági állásfoglalásában a termőföld végleges más célú hasznosítása hatósági engedélyezési eljárásban a szakhatósági hozzájárulást nem adta meg.

A felperes által csatolt **név1** természetvédelmi szakértő által készített Natura 2000 hatásbecslési dokumentáció az **helységnév3i** Nemzeti Park Igazgatóság **határozatszám4**. számon nyújtott adatszolgáltatása és az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján kifejtette, hogy álláspontja szerint a megjelölt helyen történő létesítés természet- és tájvédelmi szempontból kedvezőtlen. Rögzítette, hogy a tervezett építési hely az érintett ingatlanon is a beépítetlen öblözetnek a szomszédos településtől legtávolabbi pontján helyezkedik el, az a legérintetlenebb és a legháborítatlanabb sarkában található. Kifejtette, hogy állásfoglalásában tanulmányozta a **helységnév2** Közös Önkormányzati Hivatal jegyzője által a szakhatósági állásfoglalás céljából megküldött és a perbeli ingatlanon tervezett mezőgazdasági épület (gyümölcs- és gabonátároló) kialakításának 2013. július 9-i **név2** tervező által készített építési engedélyezési tervdokumentációját. Megállapította, hogy a tervekben szereplő (mezőgazdasági/tárolás funkció nem szolgálja a Natura 2000 terület célkitűzéseit és rendeltetését, a lehatárolásnak alapjául szolgáló természeti állapot biztosítását. A területre kitűzött természetvédelmi célok elérését akadályozza. A földrészlet végleges más célú hasznosítása a természet védelmére vonatkozó nemzeti és közösségi követelményeknek, valamint a tájvédelem jogszabályban foglalt követelményeinek nem felel meg, annak engedélyezése természet- és tájvédelmi érdeket sért.

A **elsőfokú hatóság** 2014. január 9. napján kelt **határozatszám5**. iktatószámú határozatával a felperes perbeli ingatlanra vonatkozó 380 m² nagyságú, 027 AK értékű szántó művelési ágú, 7. minőségi osztályú termőföld végleges más célú hasznosítása tárgyában benyújtott kérelmét elutasította. Határozata indokolásában rögzítette, hogy a kérelemmel összefüggésben helyszíni szemlét tartott, valamint az ingatlannyilvántartási eljárás részletes szabályairól szóló 338/2006. (XII.23.) Kormányrendelet (338/2006. Korm.r.) 15-17. §-ában foglaltak alapján megkereste az illetékes szakhatóságokat állásfoglalás beszerzése céljából. Rögzítette, hogy az engedély megadásához a ...Megyei Kormányhivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatósága kikötésekkel, míg a ...Megyei

Kormányhivatal ... Járási Hivatal Járási Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala kikötés nélkül hozzájárult. Kiemelte, hogy az engedély megadásához az elsőfokú környezetvédelmi hatóság szakhatósági állásfoglalásában hozzájárulását nem adta meg, melyre tekintettel a kérelmet el kellett utasítani.

Felperes az elsőfokú határozattal szemben **fellebbezést** terjesztett elő, amelyben a határozat megváltoztatását és a termőföld végleges más célú hasznosításának engedélyezését kérte. Felperes fellebbezésében kifejtette, hogy az érintett terület kérelemmel érintett része mindösszesen 380 m², amely az ingatlan összes területéhez képest annak 3,8 %-át teszi ki. A benyújtott kérelem célja, hogy a tervezett gyümölcsfák telepítésével összefüggésben a gyümölcsös műveléséhez szükséges gépek, eszközök számára helyet biztosítson, illetőleg megfelelő körülményeket teremtsen a frissen szedett gyümölcsök szárítva, aszalva tárolásához. A felperes a jelenlegi gabona mezőgazdasági művelés helyett gyümölcsös telepítést tervezi. Ezzel összefüggésben a gyümölcsös művelése során bevont 2-3 fő munkavállaló már 2-3 teljes család megélhetéséhez járulhat hozzá, amely közösségi érdek. Megjegyezte, hogy a kérelemmel érintett terület rész mintegy másfél km-es körzetében jelenleg is 4 hasonló, vagy részben hasonló rendeltetésű épület áll, melyek építése, illetve átépítése a közelmúltban került engedélyezésre. Utalt arra, hogy az elsőfokú hatóság határozata a környezetvédelmi hatóság állásfoglalását szükséztlenül tartalmazza. Az elsőfokú hatóság által tartott helyszíni szemlén pedig a szakhatóságok, közöttük a környezetvédelmi hatóság sem jelent meg. A szakhatósági állásfoglalás nem vette figyelembe és nem értékelte az általa csatolt független szakértő által készített hatásbecslési dokumentációban foglaltakat. Az **helységnév**3i Nemzeti Park adatszolgáltatása szerint az érintett ingatlan területén jelentős természeti érték nem található. A fekete gólya a tervezett beruházástól 370 m távolságban fészkel 2012-ben, 2013-ban azonban már nem költött a fészkekben. Hangsúlyozta, hogy a környezetvédelmi hatóság a tervezett beruházás megjelenésének és a környék megjelenésének olyan összehasonlító elemzésébe fogott, amelyre sem jogköre, sem tapasztalati információ alapján nem jogosult. A beruházás kivitelezése alapján megállapítható, hogy a tájba illő, a környékbeli külterületeken található többi hasonló épülethez képest magasabb színvonalú és a lehető legkevesebb helyet foglaló tároló épület építése tervezett. Az épület nyílászáróinak elhelyezkedése, helyiségkiosztása és berendezése a kivitel és építőipari szakmai minősítése a természetvédelmi szempontú engedélyezés elutasításának indokolásában érdemi relevanciával nem bír. A tervezett épület mind megjelenésében, mind funkcióját tekintve kifejezetten tájba illő és megfelelő. Megállapítható, hogy a beruházás összességében összhangban áll a természeti környezettel, nem sért természet- és tájvédelmi érdeket, nem akadályozza, hanem kifejezetten segíti a természetvédelmi célok elérését.

Alperesi jogelőd 2014. augusztus 6. napján kelt **határozatszám6. iktatószámú** határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felperes kérelme alapján a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 7.§-ára tekintettel a perbeli ingatlanon az elsőfokú (ingatlanügyi) hatóság 2013. augusztus 2. napján helyszíni szemlét tartott, amelynek során megállapította, hogy a beruházással érintett termőföld természetbeni állapota az ingatlannyilvántartási állapottal megegyező. A földrészleten a végleges más célú hasznosításhoz nem kezdtek hozzá. Megállapította, hogy az ingatlan a település belterületétől mindegy 2500 m távolságra lévő erdőszéli terület. A környező területhasználat változatos, hegyláb felszín, erdő és mezőgazdasági szántó, valamint gyepek terület. Az ingatlan a tájrészlet egyik kiemelkedő

része, ahol a földhivatali helyszíni szemle idején tényleges szántóföldi művelés nem folyt, a telek füves terület volt.

Határozata indokolásában részletesen ismertette a felperes által csatolt **név1** szakértő által készített Natura 2000 területre vonatkozó előzetes hatásbecslés szakvéleményt, valamint a Nemzeti Park Igazgatóság tájékoztatását és a jogorvoslati eljárás során beszerzett másodfokú környezetvédelmi hatóság által készített szakhatósági állásfoglalást. Kifejtette, hogy a Natura 2000 hatásbecslés vizsgálata szerint az ingatlan 200 m-es környezetében az előforduló területen táplálkozó Natura 2000 jelölőfajok: a parlagi sas, a kékes réti héja, a kissólyom. Fészkelő, költő fajok: a töviszúró gébics, karvalyposzáta. 400 m-es környezetben fészkelő költő fajok: a hamvas küllő, a középfakopáncs és a fekete harkály. A hatásbecslés ez alapján alátámasztja, hogy a terület környezetében Natura 2000 jelölőfajok élnek, amelyek zavartalan élettevékenysége szempontjából meghatározó a terület zavarásmentessége. A terület jelentőségét alátámasztja a közeli természetvédelmi terület kijelölését megalapozó értékes, védett élővilág. Leszögezte, hogy a tervezett területfelhasználás intenzív emberi jelenlétet, a kérelem és fellebbezésben foglaltak szerint is központosított mezőgazdasági tevékenységet, rendszeres géphasználatot feltételez, ami nem egyeztethető össze a zavarásra érzékeny Natura 2000 jelölőfajok kedvező természetvédelmi helyzetének fenntartási céljával.

Tájvédelmi szempontból kiemelte, hogy a tervezett területfelhasználás a táj jellegének, szerkezetének a történelmileg kialakult természetkímélő használat által meghatározott adottságoknak és a természeti értékek védelmének nem felel meg. Hangsúlyozta, hogy az ingatlan a kijelölt madárvédelmi területhez indokoltan tartozik, mert egy komplex egységes madárvédelmi terület része, ahol jelölőfajok élnek. Madárvédelem szempontjából a mezőgazdasági területhasználat a parlagi sas és a kékes réti héja táplálkozóterületei, azért nem elengedhetetlen feltétel, hogy a telkeken természetes növénytársulások legyenek. A fekete gólya korábbi fészkelését a Nemzeti Park Igazgatóság alátámasztotta. Leszögezte, hogy az eljárás keretében a hatóság a tájvédelmi szakkérdés vizsgálatánál nem a tervezett épület építészeti megoldásait vizsgálta, hanem azt, hogy a tervezett hasznosítás és a tulajdonképpen építési hely kijelölése a táj jellegének szerkezetének védelmével összeegyeztethető-e. Megjegyezte, hogy az I-II. fokú szakhatóság rendelkezésére álltak az iratokban fellelhető tájrészletre vonatkozó adatok, a nyilvános térképek és légifelvételek, valamint a Nemzeti Park Igazgatóság nyilatkozata is, amely alapján a tényállás tisztázására sor került. Leszögezte, hogy a szakhatóság állásfoglalása figyelembevételével az elsőfokú határozat meghozatalára megalapozottan került sor.

Alperes határozatával szemben a felperes törvényes határidőn belül felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Felperes végleges formában előterjesztett **keresetében** elsődlegesen alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A felperes keresetében kifejtette, hogy álláspontja szerint a tényállás tisztázására sem az első-, sem a másodfokú eljárás során nem került sor. A hatóság elégtelen és valótlan információk alapján hozta meg határozatát. E körben hivatkozott az elsőfokú szakhatósági állásfoglalás azon megállapítására, amely szerint „a környező szántókat nem művelik, gyümölcsös sincs az építési hely és a település közötti területen.” E körben előadta, hogy a tényállás nagy mértékben feltáratlan, mert fényképfelvételekkel rendelkezik arra vonatkozóan, hogy az építési hely közelében művelt szántó, gyümölcsös,

illetve építmények is találhatóak. Hangsúlyozta, hogy alperes a tényállás nem teljes körű feltárása révén megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 2.§ (3) bekezdés, 3.§ (2) bekezdés b) pont, valamint 5.§ (1) bekezdésben foglaltakat.

A meglévő tájelemekkel összefüggésben vitatta az elsőfokú határozat azon megállapítását, mely szerint „mesterséges tájelem jönne létre, ami megváltoztatja a zöld tájképet”. Ezzel összefüggésben hivatkozott arra, hogy a már meglévő tájelemek nem változtattak érdemben a tájképen, így nem valószínűsíthető ez a tervezett épületről sem. A forgalom zajhatás körében szintén az elsőfokú hatóság határozatának megállapítására hivatkozott, mely szerint „forgalomműködés révén állandósult zavarás jelentkezne”. Hivatkozott arra, hogy a forgalomműködés nem a tervezett épület felépítése, hanem a mezőgazdasági célú hasznosítás következménye, ami az építéstől függetlenül is jelentkezik. Az építkezésnek éppen az a célja, hogy a gépek folyamatos helyszínre oda-vissza szállítása helyett annak helyszíni tárolásával a forgalom csökkenését érje el. Így a tájszerkezet megóvása biztosított lenne.

Az érintett terület jellemzően lucerna takarmánynövényekkel van bevetve, a műveléshez vetőgépek, valamint munkagépek kerülnek felhasználásra. A szükséges mezőgazdasági munkákat részletezve hangsúlyozta, hogy ezzel összefüggésben idényenként összesen 18 alkalommal közlekednek oda-vissza gépek **helységnev** településről. Ezzel szemben a mezőgazdasági épület gyümölcs és gabonátároló megépülése után a gépi mozgás, a gépek tárolhatósága miatt a településről csak 4 alkalommal történne idényenként. A másodfokú határozatban szereplő „hatásbecslés alátámasztotta, hogy a jelölőfajok számára szükséges a terület zavarásmentessége” megállapítással összefüggésben hangsúlyozta, hogy a határozat semmilyen módon nem tért ki arra és nem is igazolta, hogy az építmény a mezőgazdasági műveléshez képest mennyivel növeli a zavarást. Megjegyezte, hogy az érintett terület környékén a földek mezőgazdaságilag művelt területek, ennek következtében erő- és munkagépek (traktorok, kombájnok) sora jár rendszeresen az utakon. Nem valószínű az a feltételezés sem, hogy az épület felépülése forgalomműködéssel járna, sem az, hogy jelenleg a terület zavarásmentessége biztosított.

Hangsúlyozta, hogy a határozat által feltárt tényekből a határozatban szereplő következtetések nem állapíthatók meg, amellyel a hatóság a Ket. 72.§ (1) bekezdésében foglaltakat megsértette. Egyértelműen megállapítható, hogy az építkezés miatt a Natura 2000 minősítésből eredő tájszerkezet védelme nem sérülne, ez nem igazolható a feltárt tények alapján sem. Az elsőfokú határozat szerint az épület funkciója nincs összhangban a látványtervvel, amely valószínűsíti a lakóépület jellegét. A látványterv és a funkció összhangjának esztétikai megítélése és minősítése nem tartozik a környezetvédelmi hatóság hatáskörébe, így nem vizsgálható. Erre a határozatot jogszerűen alapítani nem lehet. Felperes utalt arra, hogy az érintett terület a **helységnev**-hegyaljai Borvidék Kultúrtáj része, amellyel összefüggésben Kormányhatározat született a Borvidék **helységnev**-hegyalja Nemzeti Program előkészítéséről 2013. december 29. napján. A határozatban megfogalmazott cél a Natura 2000 terület vonatkozásában az érintett tokaji borvidéken a térség gazdasági fejlődésének előmozdítása, az elvándorlások számának csökkentése. Álláspontja alátámasztására fényképfelvételeket csatolt annak alátámasztására, hogy a környéken ténylegesen látótávolságon belül található épületek és az érintett ingatlan művelés alatt áll. Utalt arra, hogy a szakhatóság az általa eljárás során becsatolt

hatásbecslésben foglaltakat összegező megállapítást, mely szerint a tervezett beruházás nem veszélyezteti a Natura 2000 célkitűzéseit a hatóság érdemi indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta. Hivatkozott arra, hogy a Nemzeti Park Igazgatóság általa csatolt nyilatkozata szerint a fekete gólya 2014. évben sem fészkelte az érintett terület közelében.

Alperes érdemi **ellenkérelmében** határozatát jogszerűnek tartva a felperes keresetének elutasítását kérte.

Beavatkozó érdemi nyilatkozatában a szakhatósági állásfoglalásában foglaltakat fenntartva a felperes keresetének elutasítását kérte. **Nyilatkozatában** hangsúlyozta, hogy az állásfoglalás kialakításakor figyelembe vette a közigazgatási eljárás iratanyagánál lévő helyszíni szemle jegyzőkönyvet, az interneten is megtalálható területre vonatkozó légi fotófelvételeket, a hatásbecslésben foglaltakat, valamint a Nemzeti Park Igazgatóság tájékoztatását. Hangsúlyozta, hogy nem vitatta állásfoglalásában a környező területek művelését. A perbeli terület esetén azt, hogy jelenleg füves parlag, a helyszíni szemle jegyzőkönyve támasztotta alá. Megjegyezte, hogy a felperes által hivatkozott fényképfelvételek a tárgyi ingatlantól viszonylag nagyobb távolságra találhatóak és a tárgyi ingatlanhoz képest részben eltérő környezetben. Utalt arra, hogy a tervezett épületnek nem az esztétikai vizsgálatát, hanem természetvédelmi szempontú vizsgálatát folytatta le. Állásfoglalásában kifejtette, hogy az építési engedélyezési eljárás során vizsgálta a természetvédelmi és tájvédelmi szakhatóság az épület funkcionális és esztétikai tájba illesztését. Megjegyezte, hogy a mezőgazdasági tevékenység jellemzően idényszerű mezőgazdasági munkákra korlátozódik és az aktuális munkálatok egy-egy területrészen mindössze néhány napig tartanak. Ehhez képest nem hasonlítható össze a folyamatos lakó- és gazdasági területhasználattal, amely a tervezett gazdasági épület esetén az emberi jelenlét állandósulását jelenti és ezen keresztül érvényesül.

Felperes keresete az alábbiakban kifejtettek szerint megalapozatlan:

A per tárgyát alperes határozatának törvényességi felülvizsgálata képezte a Pp. XX. fejezetében szabályozott közigazgatási per keretében. A bíróság ítéletével arról döntött, hogy alperes határozata az irányadó anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelel-e, illetőleg megállapítható-e olyan eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemére is kihatással volt. A felperesi keresettel összefüggésben konkrétan a bíróságnak abban kellett állást foglalni, hogy a felperes tulajdonában lévő szántó művelési ágú ingatlan egy részére előterjesztett termőföld végleges más célú hasznosítása iránti kérelem elutasítására - figyelemmel a környezetvédelmi szakhatóság állásfoglalásában foglaltakra helytállóan került-e sor.

A közigazgatási eljárás iratanyaga alapján megállapítható, hogy a felperes a tulajdonában lévő **helységnevé** külterületi ingatlan 380 m² terület tekintetében terjesztett elő termőföld végleges más célú hasznosítása iránti kérelmet. A kérelem szerint a területen mezőgazdasági épület, 171,23 m² alapterületű gyümölcs és gabonatarló, valamint út, rakodótér építését tervezi.

A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 7.§ szerint a földvédelmi eljárást az ingatlanügyi hatóság folytatja le.

(1a) A földvédelmi eljárás ügyintézési határideje 30 nap.

(2) Az ingatlanügyi hatóság a földvédelmi eljárás, illetve a földvédelmi szakkérdés

vizsgálata során minden esetben helyszíni szemle alapján dönt. A helyszíni szemlén részt vevő szakhatóságok az állásfoglalásukat a helyszíni szemléről felvett jegyzőkönyvbe is foglalhatják.

(3) A hivatalból indult, illetőleg folytatott földvédelmi eljárás, illetve a földvédelmi szakkérdés vizsgálata során a helyszíni szemle, illetve ellenőrzés, és a műszeres vizsgálatok költségei, továbbá a tényállás tisztázása során felmerült személyi és dologi költségek egyéb eljárási költségnek minősülnek. E bekezdés szerinti határidőre meg nem fizetett egyéb eljárási költség adók módjára behajtandó köztartozás.

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (Tvt.) 7.§ (2) bekezdés c) és d) pontja szerint a táj jellege, a természeti értékek, az egyedi tájértékek és esztétikai adottságok megóvása érdekében:

c) a település-, a területrendezés és fejlesztés, különösen a területfelhasználás, a telekalakítás, az építés, a használat során kiemelt figyelmet kell fordítani a természeti értékek és rendszerek, a tájképi adottságok és az egyedi tájértékek megőrzésére;

d) művelési ág változtatás, más célú hasznosítás csak a táj jellegének, szerkezetének, a történelmileg kialakult természetkímélő használat által meghatározott adottságoknak és a természeti értékeknek a figyelembevételével lehetséges.

A Tvt. 7.§ (3) bekezdése szerint külterületi ingatlan, különösen természeti terület belterületté, illetve beépítésre szánt területté minősítésére akkor kerülhet sor, ha annak következtében a táj jellege, esztétikai és természeti értéke nem károsodik helyreállíthatatlanul.

A Tvt. 17.§ (1) bekezdése szerint a 8. § (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően a vadon élő szervezetek élőhelyeinek, azok biológiai sokféleségének megóvása érdekében minden tevékenységet a természeti értékek és területek kíméletével kell végezni.

Az Európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X.8.) Kormányrendelet (a továbbiakban 275/2004. Korm.r.) 4.§ (1) bekezdése szerint a Natura 2000 területek lehatárolásának és fenntartásának célja az azokon található, az 1-3. számú mellékletben meghatározott fajok és a 4. számú mellékletben meghatározott élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve a fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.

A környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII.25.) Kormányrendelet (314/2005. Korm.r.) 3. számú melléklet 128.d. pont szerint a környezetvédelmi hatóság döntésétől függően környezeti hatásvizsgálatra kötelezett tevékenység az építmény, vagy építményegyüttes beépített, vagy beépítésre szánt területen, amennyiben védett természeti területen, Natura 2000 területen, barlangvédő övezetén 1 ha területfoglalástól, vagy 50 parkolóhelytől.

A 275/2004. Korm.r. 2.§ e) pontja szerint *különleges madárvédelmi terület*: az 5. melléklet szerinti, olyan közösségi szempontból jelentős természeti értékekkel rendelkező terület, amelyen az 1. A) számú mellékletben meghatározott közösségi jelentőségű madárfaj, valamint az 1. B) számú mellékletben meghatározott vonuló madárfaj jelentős állománya, illetve élőhelye található, különös tekintettel a nemzetközi jelentőségű és egyéb vizes élőhelyekre.

Megállapítható, hogy a perbeli terület a rendelet 5. számú melléklete szerinti, a Zempléni-hegység a **helységnév**6i-dombsággal és a **folyónév**-völgyel nevű HUBN10007 területkódú különleges madárvédelmi területnek minősül.

A 275/2004. Korm.r. 10.§ (1) bekezdése szerint olyan terv vagy beruházás elfogadása, illetőleg engedélyezése előtt, amely nem szolgálja közvetlenül valamely Natura 2000 terület természetvédelmi kezelését vagy ahhoz nem feltétlenül szükséges, azonban valamely Natura 2000 területre akár önmagában, akár más tervvel vagy beruházással együtt hatással lehet, a terv kidolgozójának, illetőleg a beruházást engedélyező hatóságnak - a tervvel, illetve beruházással érintett terület kiterjedésére, az érintett területnek a Natura 2000 területhez viszonyított elhelyezkedésére, valamint a Natura 2000 területen előforduló élővilágra vonatkozó adatokra figyelemmel - vizsgálnia kell a terv, illetve beruházás által várhatóan a Natura 2000 terület jelölésének alapjául szolgáló, az 1-4. számú mellékletben meghatározott fajok és élőhelytípusok természetvédelmi helyzetére gyakorolt hatásokat.

A 275/2004. Korm.r. 10.§ (2) bekezdése szerint amennyiben az (1) bekezdés szerinti vizsgálat alapján a tervnek, illetve beruházásnak jelentős hatása lehet, hatásbecslést kell végezni.

A felperes által felhívásra csatolt környezeti hatásvizsgálat alapján megállapítható, hogy a perbeli területen 200 m-es közvetlen, valamint 400 m-es környezetében jelölőfajok előfordulnak. A 8 jelölőfajból 5 számára fészkelőhelyet, a parlagi sas, kékes réti héja, kissólyom számára táplálkozási területet jelent a tervezett terület. A szakvélemény szerint a területen táplálkozó jelölőfajok a 200 m-es körzeten belül a parlagi sas, a kékes réti héja és a kissólyom, míg fészkelő költő fajok a tövisszúró gébics, karvalyposzáta, a terület 400 m-es környezetében fészkelő költő fajok a hamvas küllő, középfakopáncs és a fekete harkály. Az **helységnév**3i Nemzeti Park tájékoztatása alapján megállapítható, hogy 2012. évben a terület közelében a fekete gólya fészkel, míg 2013-2014. évben ezen gólya fészkelésére adat nem lelhető fel. A felperes által csatolt hatásbecslés összegező megállapítása szerint a tervezett mezőgazdasági célú fejlesztés nem lenne jelentős hatással a jelölőfajok állományára. A hatástanulmány szerint a parlagi sas, az érintett terület térségében alkalmanként táplálkozik, a kékes réti héja és a kissólyom az érintett területen a téli időszakban alkalmanként táplálkozik. A tövisszúró gébics rendszeresen, a karvalyposzáta alkalmanként fészkel a szántóföldet szegélyező cserjésben, míg a hamvas küllő, a középfakopáncs és a fekete harkály az érintett szántó területtől délre fekvő erdőben fészkel.

Ezzel szemben a hatásbecslés megállapításai alapján a környezetvédelmi szakhatóság állásfoglalásában azt állapította meg, hogy a tervezett területfelhasználás nem szolgálja a Natura 2000 terület célkitűzéseit és rendeltetését, a lehatárolás alapjául szolgáló természeti állapot biztosítását és a területre kitűzött természetvédelmi célok elérését akadályozza. A természetvédelmi és tájvédelmi szempontú vizsgálatot követően azt állapította meg, hogy a Natura 2000 területen és annak közelében meglévő jelölőfajok zavartalan élettevékenységének biztosítása és a Natura 2000 terület lehatárolásának céljával össze nem egyeztethető az intenzív emberi jelenlétet is feltételező tervezett területfelhasználás és terménytároló megépítése.

A felperes vitatta a szakhatósági állásfoglalásban foglaltakat, e körben pedig mind

eljárásjogi, mind anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozott. Hangsúlyozta, hogy a szakhatóság állásfoglalása kialakításakor a tényállást teljes körűen nem tárta fel. E körben utalt az **helységnév**3i Nemzeti Park Igazgatóság belföldi jogsegélyében foglaltakra és arra, hogy az időközben általa megkeresett tájékoztatás szerint a belföldi jogsegélyben megjelölt fekete gólya 2012. évet követően sem 2013-ban, sem 2014. évben nem fészkel a felperesi ingatlan közelében. Hangsúlyozta, hogy a szakterületek ágazati követelményeiért felelős szervek kijelöléséről, valamint a meghatározott szakkérdésben kizárólagosan eljáró és egyes szakterületeken szakvéleményt adó szervekről szóló 282/2007. (X.26.) Kormányrendelet 4.§ (1) bekezdése és 3. számú melléklete szerinti szakkérdésekben elsősorban az ott megjelölt intézet, vagy állami szerv ad szakvéleményt. A 3. számú melléklet 7. pontja szerint pedig védett és fokozottan védett területen állapotára, valamint a tájvédelemre vonatkozó szakkérdésben elsősorban feljogosított szerv az illetékes Nemzeti Park Igazgatóság. Ennek figyelembevételével a Nemzeti Park állásfoglalása irányadó az ügyben. Miután a fekete gólya nem fészkel 2013-2014. évben, megállapítható, hogy e körben a szakhatóság a tényállást nem tisztázta teljes körűen. Hangsúlyozta, hogy a szakhatósági állásfoglalásban a környező ingatlanok művelésével kapcsolatosan is téves következtetésre jutott, e körben pedig nyilatkozatot csatolt szomszédos ingatlanok tekintetében arra vonatkozóan, hogy a területeket folyamatosan művelik, ott szántóföldi növénykultúra és gyümölcsös található.

A bíróság a felperes fenti kereseti érveléseivel összefüggésben az alábbiakra mutat rá: A felperes által megjelölt 282/2007. Korm.r. rendelkezése nem konkurrál a Földhivatalokról, a Földmérési és Távérzékelési Intézettről, a Földrajzinév Bizottságról és az ingatlan-nyilvántartási eljárás részletes szabályairól szóló 338/2006. (XII.23.) Kormányrendelet (a továbbiakban: 338/2006. Korm.r.) 17.§ (1) bekezdés, valamint a 2. számú melléklet 3. pontjában foglaltakkal, amely szerint amennyiben a földrészlet az ingatlan-nyilvántartás szerint országos jelentőségű védett természeti területen, vagy Natura 2000 területen van, első- és másodfokon a természetvédelmi hatóság szakhatóságként jár el.

A bíróság itt utal a Ket. 44.§ (1) bekezdésében foglaltakra, amely alapján helytállóan hivatkozott arra alperes határozata meghozatalakor, hogy a szakhatósági állásfoglalásban foglaltakat figyelembe kellett vennie. A szakhatóság a természetvédelmi és tájvédelmi kérdésben jogosult volt az ügyben eljárni tekintettel a már idézett 275/2004. Korm.r. 10.§ (1) bekezdésében foglaltakra is.

A bíróság rámutat arra, hogy a felperes által csatolt hatásbecslési szakvélemény kifejezetten megjelölte azokat a madárfajokat, amelyek az érintett ingatlan közelében táplálkoznak, illetőleg fészkelnek. Ehhez képest az érintett ingatlan közvetlen közelében 2013-2014. évben a fekete gólya fészkelése a Nemzeti Park Igazgatóság tájékoztatása szerint nem volt megállapítható. A bíróság hangsúlyozza azonban, hogy nem csak a fekete gólya, hanem a hatástanulmányban szereplő valamennyi madár részbeni életteréül, fészkelési, vagy táplálkozási helyéül szolgáló és a felperesi ingatlant is érintő terület kapcsán a környezetvédelmi szakhatóság jogosult volt mérlegelni a termőföld más célú hasznosításával összefüggésben felmerülő felperes által megvalósítandó beruházást.

Mindezek alapján megállapítható, hogy önmagában a fekete gólya 2013., illetőleg 2014. évben történő fészkelésének hiánya nem teszi megalapozatlanná a szakhatósági állásfoglalásban foglaltakat, mert nem kizárólag ezen jelölőfaj található az érintett ingatlan

környezetében, hanem további 8 madárfaj fészkelése, illetőleg táplálkozása került rögzítésre. A bíróság utal arra is, hogy önmagában az a körülmény, hogy a felperes felkérésére készített hatásbecslési szakvélemény összegező megállapítása szerint „valószínűleg a megvalósított beruházás a jelölő fajokra jelentős hatással nem lesz”, nem jelenti azt, hogy a szakhatóság saját hatáskörében az ezzel összefüggésben tett megállapítások megalapozottságát ne vizsgálhatná. A hatásbecslési dokumentáció beszerzése és az abban elfoglalt vélemény nem szükségképpen jelenti azt, hogy a hatóság azt teljes egészében állásfoglalásában osztani fogja.

A környező területek művelése, valamint a környező ingatlanokon lévő esetleges épületek és azok elhelyezkedése kapcsán a bíróság utal arra, hogy a közigazgatási eljárás során rendelkezésre álló és 2013. augusztus 2. napján kelt helyszíni szemle jegyzőkönyv megállapítása szerint a perbeli ingatlan a helyszíni szemle időpontjában füves terület (parlag, gyommentes szántó). A bíróság hangsúlyozza, hogy felperes az eljárás során maga sem vitatta azt, hogy az érintett gazdálkodási évben az egyébként szántó művelési ágú ingatlan parlag volt, ennek figyelembevételével pedig megállapítható, hogy a hatóság valósággal ellentétes tényeket nem rögzített. A szakhatósági állásfoglalásból ugyanis az is megállapítható, hogy az érintett ingatlan környezete vegyes művelésű. A „környező területhasználat változatos, hegyláb felszín, erdő és mezőgazdasági szántó, valamint gyepterület”.

A felperes utalt arra, hogy a szakhatóság a helyszíni szemlén nem vett részt, így nem helytálló megállapításokat tett, figyelemmel az általa csatolt fényképfelvételekre. A beavatkozó a peres eljárás során légifelvételeket csatolt, amelyekből a felperesi ingatlan és annak környéke átfogó nézete és a környékbeli mezőgazdasági művelés változatosága megállapítható. A felperes által csatolt fényképfelvételeket, az általa megjelölt pontokon és helyrajzi számmal beazonosítva megállapítható, hogy a felperes ingatlanon jelenleg is található egy kerekeken álló szerszámos tároló, míg vele határos ingatlan szintén szántó művelési ágú, azt környékezi erdőrészlet. A felperes által megjelölt ingatlanok közül a saját tulajdonában álló ingatlant kivéve egyetlen ingatlan sem határos a felperesi ingatlannal, amelyen valamilyen építmény található. Ennek figyelembevételével azonban nem alapos a felperesnek arra történő hivatkozása, hogy a hatóság a szakhatósági állásfoglalásában a tényeket iratellenesen állapította meg.

A felperes vitatta a szakhatóságnak a forgalomnövekedéssel, zajhatással kapcsolatos megállapításait is. E körben előadta, hogy éppen a megvalósított beruházás következtében a mezőgazdasági gépek tárolása révén csökkenne a mezőgazdasági gépek helyszínre érkezésével kapcsolatos zajhatás, amely a szakhatósági állásfoglalással ellentétben pozitív hatást váltana ki. A szakhatóság ezzel szemben állásfoglalásában kifejtette, hogy a zavaró hatás a megvalósított termény- és gyümölcstároló, illetőleg az ott felperes által megjelölt gépek tárolásából fakadóan állandó emberi jelenlétet feltételezne, amely nyilvánvalóan a jelölő madárfajokra negatív hatással lenne. Ezzel szemben a perbeli ingatlan jelenlegi állapotában megvalósított mezőgazdasági művelés idényszerű tevékenységet jelent, amely nem jelent folyamatos mezőgazdasági munkát és az emberek területen való jelenlétét. A szakhatósági állásfoglalás helytállóan mutatott rá arra, hogy a termény- és géptárolóként funkcionáló épület fokozottabb emberi jelenlétet feltételez, amely nyilvánvalóan a területre irányulóan forgalomnövekedéssel jár. A felperes által csatolt légifotókból is megállapítható, hogy szakhatósági állásfoglalás helytállóan tartalmazza azt a tényt, hogy **helységnév** település legtávolabbi sarkán helyezkedik el a felperesi ingatlan.

Ehhez képest annak relevanciája nincs a felperes által megvalósított beruházással összefüggésben, hogy nem közvetlen szomszédságában, de adott esetben látótávolságban, mintegy másfél km-re található építmény más, nem a felperesi ingatlanon határos ingatlanokon. A szakhatósági állásfoglalás ezen ténymegállapítása a felperes által csatolt fényképfelvételekkel nem ellentétes, mert a szakhatósági állásfoglalás elsősorban az ingatlan közvetlen közelében és a határos területeket vizsgálta mind a művelés, mind pedig az építmények jelenléte szempontjából.

A felperes arra is hivatkozott, hogy a hatóság a hatáskörét túllépte, amikor az épület látványtervét vizsgálta és esztétikai szempontból minősítette a felperes által megvalósítandó ingatlant. A bíróság ezzel összefüggésben azt hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi hatóság jogosult vizsgálni a táj jellege, szerkezete alapján a megvalósult beruházást tájvédelmi szempontból és ezzel összefüggésben szükségszerűen vizsgálja elsősorban a építési beruházással összefüggésben megvalósítandó épület méretét, funkcióját. A bíróság e körben visszautal a már idézett Tvt. 7.§ (1) bekezdés d) pontjában, valamint (3) bekezdésében, továbbá a 275/2004. Korm.r. 10.§ (1) bekezdésében foglaltakra. Ez alapján a Natura 2000 területen megvalósítandó beruházással összefüggésben feltétlenül vizsgálni kell a beruházással érintett terület kiterjedését, az érintett terület élővilágra gyakorolt hatását. Nem vitatható, hogy a perbeli ingatlan a Natura 2000 területen található mezőgazdasági rendeltetésű ingatlan. Ilyen körülmények között pedig fokozottan vizsgálni kell az ingatlan környezetében megtalálható jelölő fajok zavarását egy megvalósítandó építési beruházással összefüggésben. A hatóság a szakhatósági állásfoglalásában elsődlegesen az épület funkcióját vizsgálva jutott arra a következtetésre, hogy azzal összefüggésben felmerülő emberi jelenlét, forgalom, zajhatás a Natura 2000 terület fenntartásának céljával nem összeegyeztethető. Ezzel összefüggésben a szakhatósági állásfoglalás utal tervezett lakófunkcióra is, amely azonban az eljárás során nem nyert bizonyítást. Ugyanakkor a gazdasági épület és a felperesi előadás szerinti termény-, gyümölcs tárolás, géptárolás mindenféleképpen feltételez emberi munkaerőt, emberi jelenlétet, a termények szállításának, mozgatásának szükségességét. Erre tekintettel a szakhatóság állásfoglalásának ezen része alapján - figyelemmel az épület tervezett funkciójára - nem iratellenes és az ügy érdemére kihatón nem is jogszabálysértő.

A felperes hangsúlyozta, hogy önmagában a mezőgazdasági művelés is zavaró hatást jelent a jelölő fajokra. A bíróság azonban rámutat arra, hogy a jelölő fajok fészkelése, illetve táplálkozása, búvóhelyük a környékbeli erdőterületen és cserjésben található. Ehhez képest a felperesi szántó esetén a zavaró hatás kizárólag az idényjellegű munkálatoknál merülhetne fel, ugyanakkor a terület kiterjedésére tekintettel ez idényjellegű munka esetén nem számottevő. Ezzel szemben amennyiben a felperesi beruházás megvalósul, úgy a korábbiakban kifejtett funkcióval összefüggésben az emberi jelenlét és a gépek közlekedésének fokozódásával a zajhatás és zavaró hatás mindenképpen felerősödik.

Az épület megépítése egy szántó művelési ágú ingatlan esetén nem vitathatóan a tájképet megbontja. Ezen megállapítással nem ellentétes az a tény, hogy a felperesi ingatlanon most is található egy szerszámos tároló-szerű építmény, amely lábakon áll. Nem ismert, hogy a felperes ezen építményt engedéllyel, vagy engedély nélkül telepítette az érintett ingatlanra. Amennyiben az épület mozgathatósága miatt az épület nem engedélyköteles, akkor sem mentheti fel a felperest az általa építési engedéllyel megvalósítandó beruházás megvalósítása előtt az építmény természetvédelmi szempontú vizsgálata alól. Az, hogy

önmagában engedély nélkül a tulajdonos saját elhatározásából a korábbiakban már egy építményt helyezett el a területen, nem jelentheti azt, hogy ezt követően további építményeket létesíthet a meglévő helyzetre tekintettel. A bíróság hangsúlyozza, hogy a felperes által egyéb épületeket tartalmazó fényképfelvételek olyan ingatlanokon találhatóak, amelyek a felperesi ingatlannal nem határosak, az ingatlantól jóval távolabb helyezkednek el.

A bíróság megjegyzi, hogy a felperes által csatolt kúriai eseti döntések a jelen ügytől teljesen eltérő tárgyban születtek. Azok a felszámolói névjegyzékbe történő felvételre vonatkozó kérelem elutasítása tárgyában hozott határozat felülvizsgálata iránt voltak folyamatban. Azon ügyekben a hatóság a szakhatóságnak minősülő értékelő bizottság döntését csak utalásszerűen emelte be a határozatába, amely alapján az megalapozatlan volt. A bíróság ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az alperes határozata maradéktalanul tartalmazza mindazokat a mérlegelési szempontokat és tényeket, amelyeket a szakhatóság állásfoglalása során kialakított. Ezzel összefüggésben pedig a hatóság határozatából megállapíthatóak a mérlegelés szempontjai is.

A felperes eljárás során vitatta a környezetvédelmi hatóság beavatkozási jogát is.

A Pp. 332.§ (6) bekezdése szerint ha a közigazgatási határozat meghozatalára szakhatósági állásfoglalás alapulvételével került sor, az alperes a szakhatóságot perbe hívhatja, amely a perbehívást nem utasíthatja vissza.

A bíróság utal arra, hogy a Pp.332.§ (6) bekezdése speciális rendelkezést tartalmaz a beavatkozás lehetőségére a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben. A Pp.324.§ (1) bekezdése ugyanis kifejezetten kimondja, hogy a Pp. I-XIX. fejezet rendelkezéseit a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perekben e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Ennek figyelembevételével pedig a felperesi érvelésben foglaltak ellenére nem vitatható, hogy a szakhatóságnak az eljárásban beavatkozási joga, sőt kötelezettsége volt. Így nem kellett vizsgálni a Pp.54-56.§-ban foglalt feltételeket, hogy a per mikénti kimenetele a szakhatóságra kihatással lehet-e. A bíróság ezzel összefüggésben utal arra, hogy alperesnek a már felhívott Korm.r. alapján a természetvédelmi, tájvédelmi kérdésben a környezetvédelmi hatóságot szakhatóságként a termőföld más célú hasznosítása során szakhatóságként ki kellett rendelnie. Tekintettel arra, hogy egyedül ezen szakhatósági állásfoglalás volt nemleges, az a határozat alapját képezte. Ilyen körülmények között a hatóság érdeke, hogy az általa felkért szakhatóság szakkérdésben állásfoglalásában szereplő érvelését a felülvizsgálat iránti perben is előtárhassa tekintettel arra, hogy ezen szakhatósági állásfoglalás csak az ügy érdemében hozott döntésben vizsgálható felül a 44.§ (9) bekezdése alapján.

A bíróság utal arra is, hogy a szakhatósági állásfoglalás megalapozott voltának jelentősége van a hatóság és a szakhatóság viszonylatában is, tekintettel arra, hogy a Ket.45.§ (5) bekezdése alapján a bíróság által a szakhatóság jogszabálysértő állásfoglalásának megállapítására tekintettel meghozott hatályon kívül helyező ítéleti rendelkezés, vagy megváltoztatása esetén a szakhatóságnak meg kell térítenie a hatóság részére a jogszabálysértő állásfoglalással okozott költséget.

A Ket. 45.§ (6) bekezdése szerint a hatóság térítési kötelezettsége is fennáll a szakhatóság felé abban az esetben, amennyiben a bíróság a határozatot azért helyezi hatályon kívül, vagy változtatja meg, mert a hatóság figyelmen kívül hagyta a szakhatósági

állásfoglalást. Mindebből következik, hogy a felperesi kérelemmel összefüggésben hozott határozat meghozatala során szakhatóságként eljáró környezetvédelmi hatóság beavatkozása a perben jogszerű volt. Ennek figyelembevételével a perből történő kizárásnak nem volt helye.

A bíróság megállapította a fentiekben kifejtettekre tekintettel, hogy a szakhatóság a felperes által becsatolt hatástanulmány alapján részletesen elemezte azt, hogy mely jelölőfajok találhatóak a felperesi ingatlan közelében. A hatóság részletesen értékelte állásfoglalásában a meglévő terület és közvetlen közelében lévő mezőgazdasági területek művelését, elhelyezkedését, terepadottságait. A terület különleges madárvédelmi terület voltára tekintettel részletesen vizsgálta természetvédelmi és tájvédelmi szempontból a megvalósítandó beruházást. Ezzel összefüggésben szükségképpen vizsgálnia kellett nem csak a mezőgazdasági művelést, hanem a felperes által érintett azon területrészt, amelyen az építési beruházást kívánja megvalósítani. A hatóság szakhatósági állásfoglalásában és alperes határozatában részletesen kifejtette, hogy melyek azok a szempontok az építési beruházás megvalósulását követően is, amelyek nem időlegesen, hanem folyamatosan zavaró hatást és veszélyt jelentenek a perbeli terület élővilágára, ezen belül különösen a madárvilágra.

A bíróság álláspontja szerint a hatóság határozata a szakhatósági állásfoglalással együtt maradéktalanul tartalmazza a tényállást és az az alapjául elfogadott bizonyítékokat, amelyre tekintettel a hatóság a Ket.50.§ (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett. Határozata a Ket.72.§-ában foglalt mindazon tényeket és bizonyítékokat tartalmazza, amely alapján a határozatát meghozta. A szakhatóság állásfoglalása kialakításakor mérlegelési jogkörben jár el. A Pp.339/B.§ szerint mérlegelési jogkörben hozott határozat akkor jogszerű, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A bíróság megállapította, hogy alperes a tényállást teljes körűen feltárta, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést az eljárás során nem követett el. Megállapíthatóak mindazok a tények és körülmények, amelyek alapján a szakhatóság állásfoglalását kialakította. Ennek figyelembevételével az alperesi határozat is maradéktalanul tartalmazza a szakhatósági állásfoglalás azon szempontjait és indokait, amelyet a szakhatóság az általa vizsgált szakmai szempontok alapján a felperes által megvalósítani szándékozott beruházást és az ezzel összefüggésben előterjesztett kérelmet mérlegelte.

A bíróság összességében azt állapította meg, hogy a felperesi keresettel támadott körben alperes határozata az irányadó anyagi és eljárási jogszabályban foglaltaknak maradéktalanul megfelelt, jogszabálysértés hiányában a felperes keresetét elutasította.

Jelen per tárgyánál fogva illetékfeljegyzési jogos, melyre tekintettel az eljárási illetéket az állam előlegezte meg. Ezen eljárási illeték megfizetésére a pereszes felperes köteles a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján.

A bíróság az alperes felé a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján, a beavatkozó felé a Pp.83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes felperest perköltség megfizetésére, amely az alperes esetén a jogi képviselőt kapcsán, a beavatkozó esetén pedig a tárgyaláson való

megjelenés kapcsán merült fel. A bíróság a jogi képviselet kapcsán felmerült költség megállapításánál figyelemmel volt a tárgyalások számára, a jogi képviselő által kifejtett munkára, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2-3.§-ában foglaltakra is.

Ezen ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp.340.§ (1) bekezdése zárja ki.

M i s k o l c , 2015. december 2. napján

dr. Szilas Judit
b í r ó